



САБОР СВЯТОТРОЇЦЬКИЙ

Споконвіку було Слово, і з Богом було Слово,
і Слово було - Бог. З Богом було воно споконвіку.
(Ів.1,1-2)

Вісник парафії Пресвятої Трійці м. Дрогобича

жовтень 2008 №20 (143)

ПОКРОВ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

Родина рибалки жила в самотній убогій хатині на узбережжі Північного моря.

Вночі чоловік розбудив двох синів, і всі разом, зібравшись та взявши спорядження, пішли до човна. Звичайне буденне життя рибалок. Серед ночі сіли у човен і відплили у темряву безкрайнього моря. Раптом піднявся вітер, який щораз ставав сильнішим. Море кипіло.

Жінка вдивлялася у темряву кипучих хвиль. Що буде? Чи зможуть приплисти до берега? Але ж поруч підводні скелі, об які може розбитися човен, і тоді – неминуха смерть. Що робити? Як їм допомогти? Як врятувати? Миттєво вирішила зробити відчайдушний крок: підпалали свою хатину. Єдину хатину. Вітер роздмухував вогонь, і все навколо освітілося. Іскри неслися далеко в небеса разом з молитвами жінки-матері. А вона стояла, молилася і чекала. У відблисках вогню виднівся човен. Рибалки здолали бурю і пристали до берега. Жінка щиро раділа. Цей вогонь став маяком, іскри стали спасінням.

І в нашому житті маємо подібну Жінку-Матір. Пречиста Діва Марія розпалала полум'я вогню любові до Бога на Голготі. І це полум'я вогню любові до Бога Вона розпалює в серцях людей щораз все більше. Іскри, що заносяться аж до небес, – то молитви, які сягають Престолу Божого. А Вона чекає. Чекає навернення Своїх синів і дочок. Чекає повернення тих, які у бурхливому морі життя. Вона чекає їх біля брам Божого Царства, біля оселі вічності. Вона очікує Своїх улюблених синів і дочок. Хто Вона для нас? Мати Божа.

Пророк Єзекиїл бачив видіння (Єз. 47). Ангел, який з'явився йому, повів його до Храму, до святині. Пророк побачив величавий Божий Храм, з-під порога якого било джерело. Це джерело тече живою водою. В ньому багато всіляких річководних. Джерело тече потічком, а потім розростається у велику ріку, на берегах якої квітнуть дерева, що рясно плодоносять. Плоди дерев прекрасні, а листя їх цілющі, лікувальні.

Що хотів Бог показати пророкові? Що означає Храм, джерело, ріка, плоди?

Ми у Новому Заповіті можемо із впевненістю сказати, що храм – це Богоматір, бо Вона стала Храмом нерукотворним. Вона дала спасіння світові. Вона носила під Своїм серцем Живого Бога, Божого Сина і дала спасіння для всього людського роду. Від Нього, від Месії Христа тече ріка живої води. Джерело, яке б'є з-під храму, – це прообраз Тайни Хрещення, це



сповнення цього давнього прекрасного символу, про який пророкував пророк Єзекиїл. У тій воді – всілякі річководні, тобто ті, хто хреститься, перебуває з різноманітними даруваннями і ласками мовби у ріці – в щедрості Божої ласки, благословення, Божих дарів і добродійств. Дерево, що росте на берегах тієї ріки і плодоносить, – це Хрест. Ми живимось плодами цього дерева, живимось Пречистим Тілом і Кров'ю (під видами хліба і вина) нашого Спасителя, Розп'ятого на дереві спасіння. І це є пожива для вічності.

Ми сьогодні, у свято Покрови Пресвятої Богородиці, споглядаємо велич Матері Божої – Храму нерукотворного. Ми споглядаємо її велич, бо дала спасіння світові, принесла у світ відкуплення, принесла поєднання з Богом.

Людство послуговується прекрасним словом – “батько”, “тато”, “отець”. Це слово тверде, мов скала. Воно основа усякої віри. Основа всілякої стабільності. Це слово ми промовляємо у Господній молитві (“Отче наш”).

Але Бог дав нам ще й інше слово – “мама”, яке наповнене змістом милосердя, доброти, співчуття, ласки. І це справді було, бо тільки матір може до глибини відчувати і біль, і страждання та виявити співчуття. Діва Марія є такою, що може відчувати нас, бо Сама була Матір'ю болів. Коли стояла на Голготі, то відчула най-

глибші болі, яких не відчув ніхто на землі.

Будучи маленькою дівчинкою, приходила до синагоги разом з іншими єврейськими дівчатками і часто слухала слова пророка Ісаї: “Його ранами ми вилікувані. Його мордовано, та він упокорявся і не розтуляв своїх уст; немов ягня, що на заріз ведуть його, немов німа вівця перед обстригачами, не відкривав він уст.” (Іс. 53, 5. 7). Ті слова глибоко ранили її. А коли Ісус вже виріс, запитала: “Сину, коли вже?” Знала, що Він буде мати рани, що на Свої плечі, на Свої рамена візьме наші гріхи і понесе наші беззаконня. Тому і питала: “Сину, коли вже це збудеться?” – “Мамо, прийде час”.

Діва Марія знала про ці болі й страждання, але тоді, коли стояла на Голготі, то відчула всю глибину й інших слів та болів. Вона колись сама співаала псалом пророка Єремії: “Хто має біль більший від мого болю, всі хто проходить поруч, скажіть? Хто отримав такий біль, як я?” (пор. Плач Єр. 1, 12). Ці слова Вона знала змалечку, а тепер відчула і пережила їх реально, насправді. Вона – Мати болів. Тому кожен біль, кожне страждання Вона переносить як Своє, відчуває це і приходиться на допомогу, на порятунок, на спасіння.

У свято Покрови Пресвятої Богородиці ми бачимо, як Вона приходиться з порятунком, бо відчуває біль, людські сльози,

(Закінчення на стор. 4)

Новини Української Греко-Католицької Церкви

Представники УГКЦ беруть участь у Синоді єпископів Католицької Церкви

КИЇВ-ВАТИКАН — У Ватикані з 5 по 26 жовтня триває XII Звичайна генеральна асамблея Синоду єпископів Католицької Церкви. Тема Синоду: "Боже Слово в житті та місії Церкви". 253 синодальні отці, представники 14 Східних Католицьких Церков, 113 Єпископських Конференцій, 25 ватиканських Конгрегацій та відомств, 41 експерт-богослов, 37 офіційних спостерігачів, делегати 10 братніх Церков – це цифри, які наводить українська служба "Радіо Ватикан" про учасників XII Звичайної генеральної асамблеї Синоду Єпископів Католицької Церкви.

Синод єпископів Католицької Церкви розпочався відprawою урочистої Літургії в базиліці Святого Павла поза мурами, яку очолив Папа Бенедикт XVI. На Літургії Глава Римско-Католицької Церкви привітав усіх присутніх, побажавши Синодальним Отцям успішної подальшої праці.

За повідомленням Департаменту інформації УГКЦ, від цієї Церкви у роботі Папського Синоду беруть участь владика Діонісій (Ляхович), Куріальний єпископ, який, згідно із сімнадцятою постановою Патріаршого Синоду єпископів УГКЦ 2007 року, призначений заступником Глави УГКЦ. Крім того, на цьому ж Синоді делегатом від Української Греко-Католицької Церкви було призначено Митрополита Лаврентія (Гуцуляка).

Представники Церков обговорили наявний стан державно-церковних відносин в Україні

25 вересня 2008 року в Києві в приміщенні Бюро УГКЦ відбулося чергове засідання Наради представників християнських Церков України, яке проходило під головуванням протоієрея Олексія Петріва (УГКЦ). Серед основних питань порядку денного засідання Наради було обговорення ситуації в сфері державно-церковних відносин в Україні та підготовка чергової зустрічі глав християнських Церков України.

По першому питанню учасники засідання проаналізували результати опрацювання Державним комітетом України у справах національностей та релігій проекту Концепції державно-конфесійних відносин в Україні, стан проходження у Верховній Раді України законопроектів у сфері забезпечення діяльності церков, а також ситуацію навколо ініціативи керівництва Київської міської державної адміністрації стосовно підписання проекту звернення Київської міської ради церков і релігійних організацій при Київському міському голові, який фактично втягує церкви та релігійні організації у політичне протистояння.

Крім цього, представники Церков опрацювали проект порядку денного зустрічі глав християнських Церков України, яка має відбуватися у жовтні цього року. Також було визначено концептуальні засади звернень, які планується розгля-

нути на зазначеній зустрічі, а також намічено план заходів до кінця 2008 року, які будуть реалізовані по лінії Наради представників християнських Церков України.

Глава УГКЦ запросив творчу інтелігенцію до співдії у справі духовного оздоровлення українського народу

26 вересня 2008 року о 18.00 у замській резиденції Глави УГКЦ відбулася зустріч Блаженнішого Любомира, Верховного Архиепископа Києво-Галицького, і Владика Діонісія (Ляховича), Куріального єпископа, з представниками творчої інтелігенції України. Зустріч відбулася за сприяння Патріаршого товариства святого Рівноапостольного Великого київського князя Володимира. Мета зустрічі: обмінятися думками щодо спільної взаємодії і взаємодопомоги між Церквою та творчою інтелігенцією у справі духовного оздоровлення українського суспільства, дізнатися про творчі задуми митців та благословити їх на добрі звершення на Божу славу і користь для народу.

"Ви, напевно, застановлялися над роллю священника як вчителя, проповідника, навіть, я б сказав, як хоронителя мистецьких надбань, які є у храмі. Але чи ви застановлялися колись, що ви також є "священиками", не тими, які стоять біля престолу і уділяють Святі тайни, а ви є жерцями правди і краси. Через вас, ваші таланти ви можете доповнити те, чого Церква часом не може зробити, до чого Церква не може дійти", – сказав у своєму заключному слові після обміну думками Блаженніший Любомир. Свої слова Глава УГКЦ пояснив, поставивши запитання про те, скільки людей регулярно ходять до церкви. Згідно із статистичними даними – невеликий відсоток. І тут те, що не може зробити Церква, повинні робити митці. "Подумайте, скільки людей приходить на концерти, скільки до театру, до музею тощо. Мистецтво – це відвічна людська, але також і Божя правда. Тому, коли ви бажаєте викувати наше суспільство, то маєте подумати, чим можете спричинитися до того, щоб піднести духовний рівень нашого народу", – сказав Предстоятель УГКЦ.

На завершення зустрічі Блаженніший Любомир попросив гостей подумати і відтак у будь-який зручний для них спосіб повідомити йому про те, чим Церква може допомогти митцям виконати їхнє велике завдання. "Моїм бажанням є знати, як ми, церковні люди, можемо вам найкраще допомогти, щоб ви у свою чергу могли виконати своє покликання... Ми дуже занедбали зв'язок між Церквою і творчою інтелігенцією, зв'язок з людьми, які творять, підтримують і розвивають культуру народу. Тепер маємо надолужити те, чого не догледіли. Тому, якщо це зробите (запропонуєте свої пропозиції, – авт.), то буде велике задоволення для вас і велика користь для нас, а найважливіше – спільно якнайкраще послужимо нашим людям", – наголосив Блаженніший Любомир.

ОСТОРОГА

**Всесвітлішим,
високопреподобним
отцям-душпастирям,
преподобним членам
чернечих чинів
і згромаджень,
дорогим у Христі братам
і сестрам - вірним
Української Греко-
Католицької Церкви**

**Мир вам у Господі і благословення!
Дорогі у Христі!**

Вже довгий час чотири священники: Ілля Догнал, Методій Шпіржік, Маркіян Гітюк і Р. Обергаузер – масово розсилають листи духовенству і мирянам в Україні й поза її межами, в яких, нібито бажаючи допомогти Церкві, ширять замішання та неспокої. Вони присвоїли собі владу судити всіх, не вагаючись навіть викинути церковних провідників. Ми не знаємо, яка насправді остаточна мета їхньої поведінки, але немає найменшого сумніву, що вона шкідлива і нищівна. Тому бажаємо остерегти вірних Української Греко-Католицької Церкви перед такою пропагандою зневіри та непослуху церковним законам, можливими плодами якої можуть стати розколи та руїна духовного життя вірних, що цілком суперечить божій природі Церкви. Церква, оскільки вона складається також з грішних людей, завжди потребує очищення і оновлення, але не засобами, які суперечать євангельській науці.

Уперта поведінка цих чотирьох осіб призвела до того, що Церква ствердила, спираючись на церковний закон, офіційне виключення їх із свого членства, наклавши на них кару великої екскомуніки. На підставі вироків компетентних церковних судів вони перестали бути членами Католицької Церкви і не сміють виконувати ані священничого, ані вчительського, ані будь-якого іншого церковного уряду. Члени Церкви не повинні з ними в будь-який спосіб спілкуватися, тобто брати участь в їхніх нелегальних священнодійствах чи інших заходах. Неспокій та зневіра, яку вони сіють серед християн своїми листами, свідчать, що їхні наміри не є від Бога.

Закликаємо вірних нашої Церкви бути дуже чуйними і не дати себе звести облудними проповідями.

Рівно ж закликаємо усі вірних нашої Церкви молитися, щоб та лженаука не затруйвала чийось душ.

Благаймо Господа, щоби Він утверджував у добрі, правді і любові те, що здорове, і лікував те, що потребує зцілення!

Благословення Господнє на вас!

+ Любомир

*Дано у Києві, при Патріаршому
соборі Воскресіння Христового,
29 вересня 2008 року Божого*

Звернення

Преосвященного Владика Юліяна (Вороновського), Єпископа Самбірсько-Дрогобицького з приводу справи т.зв. „підгорецьких отців”

**Всесвітліші та всечесніші отці!
Преподобні ченці та черниці!
Дорогі у Христі брати і сестри!**
Слава Ісусу Христу!

Довший час серед вірних нашої єпархії, та й в інших єпархіях УГКЦ, розповсюджувались так звані „листи з України”. В них поширювалась наклепницька інформація та несправедливі звинувачення щодо церковної влади, лунали заклики до непокорності. Авторами цих послань є колишні монахи, що діють у с. Підгірцях на Львівщині, а тому цих осіб часто називають „підгорецькими отцями”. Для кращого розуміння ситуації, що склалася, слід пояснити, ким же ж є названі особи. Василь-Маркіян Гітюк є українцем; Антонін-Ілля Догнал, Ричард-Методій Шпіржік та Самуїл Роберт Обергаузер, як це видно хоча б з їхніх незвичних імен та прізвищ, не є українцями ні за національністю, ні за громадянством. Останнім часом їх діяльність набула особливо загрозливого характеру для Христової Церкви.

Багато наших вірних є дуже стурбовані їхніми діями. Розмах і характер діяльності вищеназваних осіб та величезний тираж розповсюджуваних ними „листів” викликав особливі підозри, що за ними стоять певні структури, котрі мають на меті перешкодити розвитку нашої Української Греко-Католицької Церкви. Багато хто вбачає у діяльності вищеназваних підгорецьких псевдо отців спробу розколоти нашу Церкву, щоб таким чином досягти того, чого не вдалося безбожній владі у 1946 – під приводом побожних закликів ліквідувати УГКЦ. Ці підозри посилюються, коли декілька цих осіб самовільно проголосили себе єпископами, а потім створили т. зв. „синод”. Діяльність Підгорецького псевдосиноду 2008 р. дуже нагадує діяльність Львівського псевдособору 1946 р. Псевдоєпископи вчиняли спроби насильного захоплення церковних осередків УГКЦ. Сподіваємося, що на це дадуть адекватну відповідь державні органи, бо дані факти протирічать не тільки церковним канонам, а й прямо порушують

державне законодавство.

Внаслідок підступної діяльності ексомонахів виникла пряма небезпека, коли наші вірні, несвідомі позацерковного статусу цих самозванців-псевдоєпископів, відвідуючи богослужіння та приймаючи Св. Тайни під їх проводом, наражають на небезпеку спасіння власних душ та несвідомо беруть участь у творенні секти.

Ось чому церковний трибунал Сокальсько-Жовківської єпархії УГКЦ, звернувши увагу на непослух і знеславлення вищезгаданими особами ієрархії УГКЦ та не знайшовши доказів їхніх єпископських звань, наклав на Іллю А. Догнала, Методія Р. Шпіржіка, Маркіяна В. Гітюка та Роберта Обергаузера кару великої екскомуніки. Згадані особи 12 червня 2008 року, скориставшись наданим їм правом, подали апеляцію.

Нещодавно крапку у цій судовій справі поставив Колегіальний трибунал Верховного Архиєпископа УГКЦ, котрий на другому ступені судочинства, розглянувши цю апеляцію, на засіданні 29 серпня 2008 року підтвердив правові і фактичні аргументи вироків, винесених на першому ступені судочинства, і визнав зазначених осіб винними у вчиненні злочинів, а саме:

- у незаконному присвоєнні уряду та незаконному виконанні служіння (порушення кан. 1462 ККЦ);

- у розпалюванні бунту та ненависті проти місцевого ієрарха Владика Михаїла (Колтуна) і Верховного Архиєпископа Києво-Галицького Любомира (Гузара) та у підбурюванні підлеглих до непослуху щодо них (порушення кан. 1447 §1 ККЦ);

- у нанесенні кривди та важкої шкоди добрій славі вищезгаданих ієрархів та славі інших ієрархів УГКЦ через наклепи (порушення кан. 1452 ККЦ).

На Іллю А. Догнала, Методія Р. Шпіржіка, Маркіяна В. Гітюка та Роберта Обергаузера було накладено кару великої екскомуніки. Це означає, що вони позбавляються права приймати Пресвяту Євхаристію, брати участь в Божественній

Літургії, навіть входити до храму, коли там публічно відправляється богослужіння; їм забороняється приймати і уділяти інші Святі Тайни та сакраменталії, виконувати будь-які уряди, служіння або завдання, здійснювати акти управління (які, якщо здійснюються, є недійсними на підставі самого права); вони не мають права користуватися привілеями, що мали, одержувати сан, уряд, службу та інше завдання в Церкві; вони не мають ні активного, ні пасивного голосу у Церкві (пор. кан. 1431 та 1434 ККЦ). Вирок, винесений Апеляційним трибуналом, є остаточним.

У зв'язку з цим, як єпископ Самбірсько-Дрогобицької Єпархії УГКЦ, вважаю за необхідне довести даний вирок Церковного Суду до відома вірних нашої Церкви та й всіх людей доброї волі. Мені шкода, що колишні священники та монахи Католицької Церкви Ілля А. Догнал, Методій Р. Шпіржік, Маркіян В. Гітюк та Роберт Обергаузер своєю антицерковною діяльністю та амбіціями поставили себе поза межі Христової Церкви. Сподіваюсь, що дух покаяння сокрушить їхні серця, і вони опам'ятаються, припинять свої дії та перестануть зводити людей на погибельний шлях. Що ж стосується духовенства або мирян, які співдіяють та підтримуватимуть покараних великою екскомунікою, то застерігаю, що їхній канонічний статус у Католицькій Церкві є під загрозою з огляду на небезпеку приєднання до групи осіб, які вчинили важкі церковні злочини. Одночасно хочу попередити і застерігаю усіх вірних нашої єпархії, що всі священнодіяння (Св. Літургія, Св. Тайни та інші богослужіння) екскомунікованих осіб є недійсними і некорисними для спасіння душі. Щиро молюся сам та закликаю до молитви вірних та духовенства за покаяння вищезгаданих екскомунікованих священнослужителів та за їх навернення до Христової Церкви.

**Благословення Господнє на Вас!
+ Юліан (Вороновський),
Єпископ Самбірсько - Дрогобицький
Дано у Дрогобичі
у Катедральному Соборі
Пресвятої Трійці
21 вересня 2008 р. Б.
у празник Різдва Пресвятої Богородиці**

Розклад занять у Недільній школі:

Субота

Години навчання	Кабінет № 5	Кабінет № 6	Кабінет № 7	Читальний зал
10.00	8 клас	6 клас	4 клас	7 клас
11.30	9 клас	5 клас	3 клас	2 клас
13.00	10 клас			

Катехити: Олійник Ірина Романівна – 8, 9, 10 класи; с. Григорія – 3, 4 класи; с. Мар'яна – 5, 6 класи
Наталія Кулиняк – дошкільна група, 1, 2, 7 класи.

Субота — 11.00 год. — вівтарна дружина (трапезна)

Неділя — 10.30 год. — дошкільна група, 11.15 – 1 клас (кабінет № 6)

Підготовка до першої Сповіді та урочистого Святого Причастя – у суботу 11.30 год – 7 кабінет

Першоієрархи Церков та Міністр охорони здоров'я обговорили стратегію протидії абортам в Україні

7 жовтня 2008 року у приміщенні Василянського монастиря у Києві під головуванням Глави УГКЦ Блаженнішого Любомира відбулася зустріч керівників Церков України в форматі Наради представників християнських Церков України. Одним із основних питань зустрічі була розробка стратегії християн у захисті життя (протидії абортам) в Україні, до обговорення якого було запрошено Міністра охорони здоров'я України В. Князевича та відповідальних представників міністерства, – повідомляють в Інституті релігійної свободи.

У своєму вступному слові Василь Князевич наголосив на важливості морально-етичного виховання молоді ще з шкільного віку, зважаючи на негативні тенденції, пов'язані зі зменшенням вікових показників початку молодими людьми статевого життя та завагітнення. У свою чергу першоієрархи Церков акцентували увагу на потребі вироблення принципів на захист цінності життя ненароджених дітей, їх пропагування під час підготовки медичних працівників та безпосередньо у медичній практиці. Духовні лідери країни також зауважили на необхідності подолання духовно-моральної кризи у суспільстві, яка є першою причиною частих випадків безвідповідального відношення чоловіка і жінки до стосунків між собою та у подальшому до життя їх ненародженої дитини. Певним підсумком розгляду цієї теми стало рішення про необхідність створення робочого органу, у який мали б увійти представники зацікавлених міністерств та відомств з одного боку, і представники християнських Церков з другого, для вироблення пропозицій щодо реалізації в Україні програми "За життя".



Крім цього, під час зустрічі глави Церков обмінялися думками щодо існуючої суспільно-політичної ситуації в Україні. За наслідками обговорення було ухвалено спільне звернення до українського народу, в якому було висловлено погляд християнських Церков на проблему загострення політичного суперництва в Україні.

Учасники зустрічі також обговорили актуальні питання державно-церковних відносин, наявні проблеми законодавчого забезпечення суспільно-важливої діяльності Церков, зокрема стану виконання урядового доручення від 15.04.2008 року (за результатами зустрічі Прем'єр-міністра України з Всеукраїнською Радою Церков і релігійних організацій). Учасники зустрічі також узгодили заходи щодо спільного вшанування жертв Голодомору в Україні.

Іншими темами зустрічі були питання інтенсифікації співпраці християнських Церков з Міністерством охорони навколишнього природного середовища України у справі екології, та актуалізації співпраці з Міністерством внутрішніх справ України головну у питаннях безпеки дорожнього руху. Не залишили поза своєю увагою

учасники засідання і питання переслідування християн в Індії*. Ієрархи висловили свою стурбованість цією ситуацією та свою солідарність із тими, хто зараз терпить через свою віру в Ісуса Христа.

Зустріч завершилась спілкуванням у неформальній обстановці у дружній атмосфері. У зустрічі глав Церков взяли участь керівники та повноважні представники християнських Церков України, зокрема Української Православної Церкви Київського Патріархату, Української Православної Церкви, Української Греко-Католицької Церкви, Римсько-Католицької Церкви в Україні, Всеукраїнського Союзу Об'єднань євангельських християн - баптистів, Церкви християн віри євангельської України, Української Християнської Євангельської Церкви та Української Лютеранської Церкви.

Департамент інформації УГКЦ (За матеріалами Інституту релігійної свободи)

* Понад чотири тижні тому розпочалися погроми та агресії проти християн в Індії, передусім у штаті Орїсса. Згідно із повідомленням прес-агентства AsiaNews переслідування поширилися на інші індійські штати, а тільки у штаті Орїсса вбито 37 християн, вандалами спалено і сплюндровано сотні церков, серед яких і кілька катедральних храмів, спалено понад 4 000 будинків, в яких жили християни, нараховується більше, ніж 50 000 біженців, які переховуються у лісах. Найчастіше жертвами нападів стають священники та сестри-монахині, а також переслідують їхні родини. Переслідування зазнають також і протестанти, недавно вбито двох протестантських пасторів.

www.ugcc.org.ua

ПОКРОВ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

(Закінчення. Поч. на стор. 1)

скорботу. Тому-то приходиться на порятунок. Знімає з Себе омофор, покриття зі Своєї голови, і огортає ним незахищений народ. Вона стає обороною скривджених, тих, котрі в болю, стражданні, терпінні. Вона – найкраща Мати.

У день свята Покрови Пресвятої Богородиці кожен із нас повинен заносити молитви до Своєї Матері, бо Вона не тільки Мати Божа, але і наша Мати.

Коли Вона обвивала Тіло Ісуса пеленами у Вифлеємській стаєнці, тоді вчинила Йому прислугу, за яку Він після Її Внебовзяття, як стверджує Об'явлення св. Івана Богослова (12, 1), оточив Її великою славою. Апостол Іван Богослов бачив Її як Жінку, на голові якої була діадема із 12 зірок, а під ногами місяць. Вся ж Вона була оповита у сонце. За те, що обвивала Його пеленами, дав Їй у небі велич і славу.

Діва Марія стала нашою Матір'ю під

Хрестом, бо саме з нього чути голос вмираючого Спасителя. Останні Його слова, останні Його накази, заповіді: "Жінко, ось син твій" говорить до Матері, а потім до учня: "Ось матір твою" (Ів. 19, 26-27). І ми, стаючи під хрест, як учні і послідовники Христа, отримуємо там, під хрестом, Її як свою Матір.

Матір завжди треба потішати квітами. Цими квітами для нас є молитви. Діва Марія просить про молитви як порятунок спасіння світу.

У 1848 р. у Ля Салетте (Франції) Діва Марія з'являється і просить відмовляти вервицю. В 1856 р. у Люрді з'являється св. Бернадетті і разом з нею впродовж тижня відмовляє вервицю. У Фатімі, в Португалії (1917 р.) Вона також просить дітей відмовляти вервицю і поширювати її у цілому світі.

Молитви вервиці подібні на ці іскри багаття, котрі підносяться аж до небес,

котрі дають впевненість у порятунку. Вони є тим маяком, тим дороговказом до спасіння. Вони вказують шлях і дають нам запевнення спасіння. Подібно, як іскри з палаючої хатини рибалки дали порятунок, так і кожному з нас вервицю принесе порятунок. Тому-то ми повинні практикувати відмовляння вервиці у кожній нашій сім'ї та родині. Не повинно бути християнської родини, яка б щодня не відмовляла вервицю, адже про це просить Матір Божа. Пресвята Діва сповіщає, що в цих молитвах вервиці – порятунок для світу, який забуває про Бога.

У день свята Покрови Матері Божої подбаймо, щоби ми, як вірні діти, прийшли до своєї Матері, прийшли під Її Покров і шукали порятунку у Неї – ласкавої і доброї Заступниці.

о. д-р Роман Василів

Бог однаково любить усіх людей!

У серпневому номері "Святотроїцького Собору" ми публікували дану статтю. Однак ніхто не зголосився щодо своєї участі у "Вірі і Світлі". Постає питання: чи у нашій парафії немає таких осіб, чи нам це непотрібне? Ще раз цією публікацією звертаємося до всіх, хто потребує спілкування із неповносправними.

Кожна людина, навіть найглибше вражена неповносправністю, покликана бути джерелом радості та миру для спільноти, для Церкви, для всього людства. Особи з особливими потребами, їх батьки, рідні дуже часто відчують розчарування у житті, відчуття своєї непотрібності, крах надії на краще майбутнє, кризу віри. І щоб знову утвердитись у житті, їм потрібно зустріти когось, хто б порозмовляв із ними і дав зрозуміти, що Бог їх не залишив, що кожна особа має в цьому житті свої дари і покликання, що після страждань, терпіння і смутку завжди приходиться день воскресіння, радості і сопричастя.

У нас в державі існує багато організацій, спільнот, рухів, які допомагають вирішувати проблеми пов'язані з особливими потребами людей. Одним із них є міжнародний рух спільнот, який об'єднує осіб неповносправних, їхніх батьків та

молодь-приятелів – це "Віра і Світло". Цей рух зародився під час міжнародної прощі до Лорду, яку організували у 1971 році Жан Ваньє та Марі-Елен Мат'є у Франції. У цій прощі брали участь особи розумово неповносправні з різних країн світу, їхні батьки та молодь, яка прибула дарувати свою дружбу та підтримку. Ця проща відбулась в особливій атмосфері радості, дружби та любові, об'єднавши 12 тисяч осіб. Після цього по цілому світі при різних парафіях люди продовжували зустрічатися у спільнотах. На сьогодні є понад 14 тисяч спільнот "Віри і Світла" у більш як 80 країнах світу.

В Україні перша спільнота утворилася у 1992 році у Львові. Зараз існує 24 спільноти у Києві, Львові, Жовкві, Тернополі, Тячеві, Хусті, Ужгороді, Кам'янці-Подільському, Трускавці, Стрию, Жито-

мирі. Тож підтримуючи розвиток руху "Віри і Світла", на нашій парафії, розпочинаємо зустрічі осіб, які б хотіли у такій спільноті ділитися труднощами і радіощами, святкувати та молитися, зростаючи у дружбі, вірі та любові. **Перша установча зустріч відбудеться у неділю, 19 жовтня, о 17.00 год.** Запрошуємо усіх бажаючих у спільноту щирості і відкритості, любові і вірності, спонтанності і безпосередності, простоти і смиренності. Не закриваймося вічна-віч із своєю самотністю і самосприйняттям, адже краса існує в кожній особі. Життя кожної особи має неповторну цінність і благодать не лише для себе, а для всіх людей, завдання ж суспільства – зробити особливі дари і благодать кожної людини доступними їм самим, їхнім ближнім, усій громаді. Приходь до нас! Ми чекаємо саме тебе!

Запрошення

Підтримуючи розвиток руху "Віри і Світла", на нашій парафії, запрошуємо усіх бажаючих неповносправних осіб, їхніх батьків та молодь-приятелів у спільноту щирості і відкритості, любові і вірності, спонтанності і безпосередності, простоти і смиренності. Не закриваймося вічна-віч із своєю самотністю і самосприйняттям, адже краса існує в кожній особі. Життя кожної особи має неповторну цінність і благодать не лише для себе, а для всіх людей, завдання ж суспільства – зробити особливі дари і благодать кожної людини доступними їм самим, їхнім ближнім, усій громаді. Ми чекаємо саме тебе!

"Люди мають про Церкву дуже різні уявлення і то, часто, таки дуже поверхові":

інтерв'ю Блаженнішого Любомира для радіо "Воскресіння" про підсумки цьогорічного Синоду Єпископів УГКЦ

Від 2 до 9 вересня у Львові-Брюховичах відбувалися цьогорічні засідання Патріаршого Синоду Єпископів УГКЦ. Відповідно, 15 вересня на офіційній веб-сторінці УГКЦ були оприлюднені постанови цього Синоду. Маючи ці постанови перед собою ми попросили Блаженнішого Любомира, Главу УГКЦ, прокоментувати деякі основні позиції цих постанов.

У чому особливість цьогорічного Синоду Єпископів?

Особливість цьогорічного Синоду я думаю є в наголосі, який ми поставили на справу евангелізації. В наших синодах ми, звичайно, займаємося різними справами, різними темами, а цього року ми взяли за основу тему евангелізації. А це значить ділитися Божим словом, ділитися даром святої віри з усіма своїми ближніми. Бо кожний з нас потребує відчути близькість Бога і через евангелізацію, через тих, хто вже вірує і живе згідно із своєю вірою, Боже слово підтримується, скріплюється, удосконалюється. Інші люди, які може трохи відчужились, віддалились від Бога з різних причин, для них це може бути такий сигнал для пробудження, для повернення їхньої уваги і для зближення до Господа Бога. Інші люди такі чужі Божим справам, бо вони може ніколи й не чули про Бога і то не конечно, що з власної вини. Обставини, головню в Україні, останніми десятиліттями були такі, що

багато людей прямо не мали нагоди почути про Ісуса Христа, про Бога. І вони так живуть. Але при допомозі евангелізації, це значить при помочі доброго приміру людини, близької людини, знайомої вони можуть звернути увагу, що це не тільки щось таке загальне, далеке, але що це є щось, що може бути надзвичайно важливим, вирішальним у їхньому власному житті. Ми на це звернули особливу увагу, бо Церква існує перш усього задля того, щоб допомогти людям пізнати Бога, зустріти Його, бути близько Нього. Бог не є тільки для вибраних людей, Бог хоче бути об'явленим усім людям і ми є тими посередниками, можна сказати своєрідним інструментом, знаряддям тої комунікації. Через нас людей, які мали вже нагоду зустріти Бога, жити по-Божому, ця добра, важлива вістка передається другим людям. Це є головна річ про Церкву.

У чому, на вашу думку, суть Церкви?

Люди мають про Церкву дуже різні уявлення і то, часто, таки дуже поверхові: немов би це була ще одна якась там організація серед багатьох інших, чи для справ культури, чи благодійності, чи чогось іншого. А забуваємо, що Церква існує задля того, щоб людей зблизити до Бога, Бога представити людям і в той спосіб дати їм нагоду зустріти Його і жити згідно з Його святою волею. Ми є знаряддям, ми

не є ті, від кого це усе залежить. Ми це одержали і ми це передаємо другим, бо ініціатива є Божа, Бог себе об'явив, Бог перший заговорив до нас, а тоді, щойно, ми, які це одержали, послухали і почули, сприйняли, ми це передаємо другим. Чому? Бо ми є переконані у нашому власному житті, що це є щось дуже цінного для нас і хочемо, щоб другі люди також з цього Божого дару користали. Тому такий сильний наголос. Може трошки пізно, може ми повинні були це зробити кілька років тому, але він завжди актуальний. Ми до цієї теми прийшли тепер. Вона дуже важлива і навіть для кращого розуміння людей, які почують про той Синод, який відбувся, ми дали певне пояснення. Таке обширніше пояснення, щоби читач, який побачить слово евангелізація, мав кращу уяву про що, властиво, розходиться, і що специфічно Синод у цій ділянці сказав. Це пояснення не є вичерпуюче, там не є усе сказане, що треба сказати. Це будемо старатися впродовж наступних років у нашій Церкві зробити, щоб люди були більш чутливі на це.

7 вересня під час Синоду відбулося святкування ваших ювілеїв: 75-ліття життя і 50-ліття священнического служіння. Головним вашим словом у цей день було слово «Дякую». Чому?

Мої уродини припадали в місяці лю-

(Закінчення на стор. 6)

“Люди мають про Церкву дуже різні уявлення і то, часто, таки дуже поверхові”:

інтерв'ю Блаженнішого Любомира для радіо “Воскресіння”
про підсумки цьогорічного Синоду Єпископів УГКЦ

(Закінчення. Поч. на стор. 5)

тому. Вже коли усі владыки наші були зібрані в Римі на початку лютого вони там у присутності запрошених римських гостей зробили перше таке святкування. Пізніше у березні відбулося святкування у Києві також так досить урочисто. А тепер 7 вересня відбулося у Львові, остаточно я роджений у Львові, так що якось так і випадало, щоб у Львові відсвяткувати. Я надіюся, що це було вже заключне святкування, що це вже останній акорд у цьому. Бачите, що сталося, люди, які довідувалися з різних джерел, що мені припадає такий ювілей 75-ліття життя, 50-ліття священничого служіння, прислали привіти чи переказували усно, запевняли про свої молитви, складали мені більші, чи менші подарунки, квіти тощо. Я прямо не встигаю усім належно подякувати так, як би хотілося, як би випадало. Тому я вже використав оцю останню нагоду у Львові і хотів би також передати через радієві хвилі усім, до кого це дійде, сердечну подяку. Перш усього за молитви, за привіти, за згадку, за пам'ять, за ті прерізні дари, які я одержав. Моє сердечне спасибі усім, може це є такий недостатній спосіб виявити мою вдячність, але в даний момент я не маю кращого способу, щоб до усіх написати чи навіть з усіма зустрітися, потиснути їхню руку, подякувати особисто, то вже годі й говорити. Отже прийміть будь-ласка мої добродії-приятелі цей вираз моєї вдячності. Я дуже-дуже вдячний вам за вашу зичливість супроти мене і хотів би сказати вам, що буду просити Господа Бога, щоб вашу зичливість, вашу доброту серця, вашу великодушність по-своєму нагородив сторицею. Добро за ваше добро.

Під час цьогорічного Синоду було обрано нових членів та голів синодальних комітетів. У чому відмінність комітетів від відповідних профільних комісій, які існують в УГКЦ?

Це структурально-адміністративна справа. Синод сьогодні складається з 48 членів, які є у різних країнах світу і не можуть докладно знати всього, що діється в інших частинах нашої Церкви. Завданням тих синодальних комітетів є на початку синодального зібрання поінформувати усіх присутніх єпископів про певні важливі для церковного життя аспекти: як виглядає сьогодні українська сім'я чи це в Канаді, чи в Бразилії, чи в Австралії, чи в Україні, як виглядає навчання катехизму у різних частинах нашої Церкви тощо. Кожен комітет, а їх є 15, вони інформують, вони збирають під час цілого року інформацію про стан Церкви у даній ділянці і пізніше коротко, ядерно, інформують владык цілої Церкви, зібраних на Синоді, про ситуацію, яка вона є, що було зроблено за минулий рік у даній ділянці і, евентуально, також певні пропозиції для кращого функціонування. Це є їхнє зав-

дання. Інформувати Синод, щоб він міг звернути увагу на певні речі, які може би не взяв під увагу, якби не був належно про це поінформований.

Комісії, це є щось іншого. Комісії це є виконавче тіло. Наприклад, Синод робить якесь рішення і тоді поручає відповідним комісіям. Є певні комісії, що є на цілу Церкву, їх небагато, три чи чотири, а більшість з них є на рівні митрополії, так звані міжпархіальні або на рівні єпархії. І ці комісії здійснюють рішення Синоду. Їхня ціль як така не є інформувати, а працювати, здійснювати те, що було вирішено.

На цьому Синоді було визначено тему і рік проведення наступної сесії Патріаршого Собору. Згідно з текстом постанови, тема 5-ї сесії - монашество. Чи вибір теми був спричинений підсумками роботи Собору монашества, чи були інші передумови?

І ця обставина і інші. Упродовж минулих шістьох років в Україні відбулися шість дуже важливих зустрічей монашества (Собор монашества, – авт.), де були розглянуті різні проблеми і де, на підставі тої великої праці, що була зроблена, було усвідомлено про потреби монашества, і то не тільки в Україні, але також і поза її межами. І тому Синод, беручи до уваги те все, що напрацьоване і ті проблеми, які були представлені, і той факт, що ті проблеми є також присутні в інших частинах нашої Церкви, вирішив провести наступну сесію Собору на тему монашества, а перед тим призначив ще 3 роки для її підготовки.

Чому ж якраз монашество? Монашество від самих початків у Церкві було, є, і буде немов би серцем християнського життя. “Це є люди, які зобов'язуються радикально, дуже серйозно сповняти Божі заповіді і вони тим самим стають зразком для других. Їхня посвята Богові, посвята ближньому, це є той елемент, який робить дану Церкву сильною, духовно сильною. І тому Церква мусить звертати велику увагу на цих людей, яких Господь Бог кличе і які на цей поклик відповідають... І якщо є достатнє число таких людей, які то Боже запрошення приймають і здійснюють, настільки Церква є духовно сильна”, – сказав Глава УГКЦ. А сила Церкви, за його словами, в її духовності, “не в багатстві, не в тому, скільки майна має, які впливи має, яку політичне становище в країні. Це не є сила Церкви. Сила Церкви є у її духовності, наскільки вона живе Божим Духом. А монашество, воно тут є в першому ряді, це є найкраще здійснення того християнського ідеалу, який другі підхоплюють і разом тоді становлять духовно здорову Церкву.

У постановах Синоду читаємо про затвердження статуту Патріаршого катехитичного фонду під назвою “Катехизм УГКЦ”. Яка мета і які завдання цього фонду?

Вже декілька років ми працюємо над



тим, щоб представити вірним нашої Церкви катехизм — значить пояснення правд віри, беручи під увагу віру Святої Церкви взагалі, але також специфіку нашої власної традиції. Ми належимо до тої візантійської традиції, яка, почавшись з Єрусалиму, перейшла Візантію і, вкінці, опинилась у Києві і наш народ прийняв оцей дар Божої святої віри. Але прийняв його у свій спосіб, так як кожний народ, кожна культура це робить. У катехизмі ці правди святої віри будуть належно пояснені, так що кожний зможе з нього користатися, не тільки спеціалісти чи богослови, але кожний віруючий. Над цим проектом працюємо і вже багато тепер зроблено, так що ми надіємося у найближчих роках могли цей катехизм, це пояснення правд нашої віри, у відповідній друкованій формі передати нашим вірним.

Але тут є особливості фінансового характеру — ця праця вимагає співпраці багатьох людей, яких інколи треба фінансово віддячитись щонайменше за їхню подорож, бо це люди з різних частин нашої Церкви, і є певні кошти пов'язані з цим. Ми також мусимо бути свідомі того, що наша Церква існує у різних країнах, на різних континентах, де вірні нашої Церкви вже не володіють українською мовою так легко, як, наприклад, ми, які живемо тут в Україні. Ми хочемо їм також передати скарб нашої віри, пояснити те, у що вони вірять, бо вони теж є членами нашої Церкви. То значить, що ми будемо змушені цей катехизм також перекладати на інші мови. А крім того, не тільки задля членів нашої Церкви, але також ми хочемо поділитися з другими тою особливістю нашого сприймання святої віри і нашого способу життя, здійснювання Божої волі в нашому народі, в нашій культурі. Це все вимагає певних коштів і ми встановили цей фонд, щоб він міг поволі збирати потрібні кошти, щоб могли здійснювати цей великий проект підготовки і перекладу на інші мови.

(Закінчення у наступному номері)

ОПОВІДІ

наміряються вступити у стан подружній:

Ім'я та прізвище	Дата і місце народження	Віровизнання	Стан	Адреса
Вінчання – 14 жовтня 2008 р.				
Ростислав Стецівка	16.10.1971 р. с. Доброгостів	греко-католицьке	вільний	вул. Плебанія, 14
Наталія Вільха	24.11.1973 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Плебанія, 14
Вінчання – 18 жовтня 2008 р.				
Микола Дробиняк	16.05.1983 р. с. Летня	греко-католицьке	вільний	с. Почасвичі Дрогобицького району
Ірина Пірогова	15.09.1985 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Бориславська, 78, кв. 3
Михайло Мелько	19.09.1986 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Грушевського, 72, кв. 20
Марія Гедз	24.09.1989 р. с. Лаврики	греко-католицьке	вільний	м. Львів
Вінчання – 25 жовтня 2008 р.				
Михайло Кропивницький	09.07.1985 р. м. Стрий	греко-католицьке	вільний	с. Орів Сколівського району
Ольгою Кусьпись	18.05.1988 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Коновальця, 7, кв. 18
Вінчання – 2 листопада 2008 р.				
Василь Лаганяк	11.03.1985 р. с. Сторона	православне	вільний	вул. Самбірська, 100, кв. 30
Христина Маслюк	14.06.1985 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Самбірська, 108/5, кв. 57
Роман Яремчук	15.02.1984 р. с. М. Мошківці	православне	вільний	вул. Трускавецька, 64
Оксана Городиська	21.02.1985 р. с. Передільниця	греко-католицьке	вільний	вул. Самбірська, 78, кв. 15
Вінчання – 8 листопада 2008 р.				
Ігор Мутка	15.07.1982 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Грюнвальдська, 14, кв. 44
Зоряна Грузинська	26.07.1984 р. м. Самбір	греко-католицьке	вільний	вул. Стрийська, 105, кв. 153
Володимир Мисько	23.04.1974 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Княгині Ольги, 5, кв. 59
Леся Кішко	22.01.1984 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. В. Великого, 9, кв. 61
Віктор Прадід	09.08.1983 р. м. Стрий	греко-католицьке	вільний	м. Стрий
Ірина Марголич	21.11.1983 р. с. Орів	греко-католицьке	вільний	вул. Мазепи, 6, кв. 3
Вінчання – 15 листопада 2008 р.				
Павло Шабелько	25.09.1986 р. с. Корналовичі	римо-католицьке	вільний	с. Корналовичі Самбірського району
Олександра Протещак	06.12.1985 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Коновальця, 15, кв. 36
Богдан Сех	28.04.1989 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. В. Великого, 2, кв. 102
Віра Кшановська	24.04.1985 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Грушевського, 103

*Якщо комусь відомі будь-які канонічні перешкоди щодо укладення даних подружжя,
просимо повідомити парафіяльний уряд.*

УГКЦ поділиться своїм досвідом з Румунською Греко-Католицькою Церквою

В Україні з офіційним візитом 8-12 жовтня перебуватиме делегація Румунської Греко-Католицької Церкви (РГКЦ). Мета візиту – вивчення досвіду Української Греко-Католицької Церкви у сфері адміністративної, економічної та законодавчої діяльності. Очолить делегацію РГКЦ владика Васіле (Бісау), єпископ Курії Верховного Архієпископа. Про це повідомляє Департамент інформації УГКЦ.

Під час свого перебування в Україні представники РГКЦ відвідають Львів і Київ. У часі візиту запланована зустріч з Головою УГКЦ Патріархом Любомиром, з

владикою Глібом (Лончиною), керівником Відділу церковних комісій УГКЦ, з владикою Володимиром (Війтишиним), патріаршим економістом та владикою Богданом (Дзюрахом), Секретарем Синоду Єпископів УГКЦ.

Делегація РГКЦ відвідає Львівську духовну семінарію та Український католицький університет.

У неділю представники греко-католиків Румунії співслужитимуть Літургію у храмі Благовіщення Пресвятої Богородиці у Києві.

Румунська Греко-Католицька Церква

об'єднує понад 700 тис. вірних і налічує п'ять єпархій. Щойно у 2006 році Папа Бенедикт XVI підніс її до статусу Верховного Архієпископства. До того часу в лоні Католицької Церкви існували три Верховних Архієпископства – УГКЦ, Сиро-Малабарська та Сиро-Маланкарська Церкви. Зважаючи на свій молодий архієпископський вік, РГКЦ прагне вивчити досвід життєдіяльності вже існуючих Верховних Архієпископств.

www.risu.org.ua

Наші парафіяни:

Петро Цебак, 1986 р.н. – Ірина Мадарич, 1988 р.н.;
Іван Артимович, 1984 р.н. – Оксана Яськів, 1987 р.н.;
Роман Пархомик, 1984 р.н. – Ольга Ковальчук, 1985 р.н.;
Віктор Юденко, 1965 р.н. – Оксана Соляник, 1971 р.н.
отримали Святу Тайну Подружжя.
Вітаємо Вас, дорогі у Христі,
із одруженням і зичимо Вам любові, злагоди,
миру, здоров'я, вірності та багато діточок!

Слухайте релігійну радіопередачу "Християнська хвиля"

на дрогобицькому радіо
"Франкова земля"
щосуботи о 10.40 год.

"Християнська хвиля" — це спільний проект
парафії Пресвятої Трійці м. Дрогобича та Комісії
у справах молоді Самбірсько-Дрогобицької Єпархії УГКЦ.

Отримали Святі Тайни Хрещення та Миропомазання:

Тетяна-Марія Ахунова, Дмитро Твердовський,
Назарій Боднар, Владислав Юрій Мицько,
Марія-Віолетта Яворська, Марко Завійський,
Каміла-Анна Кушнір.

Вітаємо у нашій спільноті нових парафіян.

"Біблійні читання"



Запрошуємо
кожного вівторка,
у читальному залі
нашої парафії о 19.00 год.

Дитячі хори "Ангелята" та "Аве Марія"

проводить набір дітей віком
від 5-ти років.

Детальнішу інформацію можна отримати
у захристії храму.



Відійшли у вічність:

Параскевія Лопата, 80 р.;
Юліан Бориславський, 85 р.;
Зіновій Гук, 67 р.; Лукія Гордійчук, 87 р.;
Сергій Фрідлевич, 43 р., Іван Витрикуш, 75 р.;
Ігор-Антон Тучак, 64 р.; Віктор Тарасенко, 56 р.;
Анатолій Низовський, 63 р.

Сумуємо з приводу смерті наших парафіян і
складаємо співчуття рідним та близьким покійних.

Розклад Богослужінь з 13.10 по 02.11.2008 р.Б.

Кожної неділі:

6.00 – Утренья.
7.00, 8.30, 10.30, 12.00, 17.00 – Божественна Літургія.
18.00 – Вечірня. Молебен. (19.10.2008р.)
17.00 – Вечірня. Молебен. (26.10, 02.11.2008р.)

Будні дні до 24.10.2008р.:

7.00 – Ранішні молитви.
7.30 – Божественна Літургія за упокій.
18.00 – Божественна Літургія за здоров'я.
19.00 – Вечірні молитви. Молебен.

Будні дні з 27.10.2008р.

17.00 – Божественна Літургія за здоров'я.
18.00 – Вечірні молитви. Молебен.

Субота:

7.00 – Ранішні молитви.
7.30 – Божественна Літургія за упокій.
9.00 – Божественна Літургія за здоров'я.
18.00 – Велика Вечірня (18.10, 25.10.2008 р.).
17.00 – Велика Вечірня (01.11.2008 р.).
18.00 – Науки для хресних батьків.

Понеділок, 13.10.2008р.:

7.00 – Ранішні молитви.
7.30 – Божественна Літургія за упокій.
18.00 – Божественна Літургія за здоров'я.
19.00 – Велика Вечірня з Литією.

Вівторок, 14.10.2008р. Покрова Пресвятої Богородиці:

6.00 – Утренья.
7.00, 8.30, 10.30, 17.00 – Божественна Літургія.
Мирування.
18.00 – Вечірня. Акафіст.

Наші жертводавці:

10 грн. - п. Надія, п. Надія.
20 грн. - п. Наталія, п. Василь, п. Ірина,
п. Володимир, родина Савицьких.
50 грн. - пп. Галина і Михайло, п. Люкас,
Світлана, безім., п. Люкас, родина Раківських,
п. Андрій, п. Володимир.
73 грн. - п. Володимир. 80 грн. - п. Діана М'ятка.
100 грн. - п. Жук, п. Богдан, п. Анна, п. Т. Сов'як,
п. Г. Копач, п. В. Когут.
120 грн. - п. С. Гаврилик, п. Марта.
200 грн. - пп. Анна та Марія.
На сиротинець: 20 грн. - п. Галина . 50 грн. -
п. Степанія, п. Грицай. 100 грн. - пп. Олена та Ігор.

*Нехай милостивий Господь сторицею винагородить
Вас за складені Вами пожертви.*